

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/75/2022
Identifikačné číslo spisu: 3115222997
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2023
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:3115222997.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: SLOV - ITAL spol. s r.o., so sídlom Farma Hrušťov, 951 17 Cabaj - Čápor, IČO: 31 437 869, zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: A R A V E R a.s., so sídlom M. R. Štefánika 26, 912 50 Trenčín, IČO: 00 679 291, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrej Opet, s.r.o., so sídlom Hroznová 2318, 911 05 Trenčín, IČO: 53 905 831, o zaplatenie 379,36 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. júna 2022, č. k. 8Cob/8/2022-245, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd" alebo „súd prvej inštancie"), ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 11. októbra 2021, č. k. 37Cb/426/2015-208, výrokom I. zamietol žalobu v celom rozsahu a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 289,84 Eur podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., ktorá suma predstavuje cenu za opätovne vymenený náhradný diel, ako aj cenu prác, s tým súvisiacu a sumu 89,52 Eur ako náhradu škody za prenájom vozidla za čas, kedy bolo vozidlo žalobcu v servise žalovaného. Súd prvej inštancie mal v predmetnom konaní za preukázané, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu dvoch zmlúv o dielo v súlade s Obchodným zákonníkom. Prvá zmluva o dielo bola uzatvorená dňa 3. marca 2015 a jej predmetom bola len výmena dielov na vozidle žalobcu, ktoré si on určil, medzi nimi aj výmena boxu vzduchového filtra, ktorý už bol predtým lepený. Následne po vykonaní opravy a po prevzatí vozidla po pár kilometroch nemalo vozidlo výkon, čo bolo spôsobené upchatím intercoolerového vedenia vzduchu. Preto bola medzi stranami dňa 6. marca 2015 uzatvorená druhá zmluva o dielo, predmetom

ktorej bolo aj zisťovanie príčin poškodenia vzduchového filtra, ktorý bol vymenený pri prvej oprave. Až pri vykonávaní druhej opravy sa zistila príčina poškodenia vzduchového filtra, a to znečistenie vozidla, ktoré bolo zistené až po tom, ako sa dalo auto na zdvihák a bol odmontovaný nárazník. Žalobca v konaní namietal, že vzduchový filter, ktorý mu bol namontovaný počas prvej opravy, mal vady, to však v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, aj druhú faktúru za vykonanú opravu zaplatil, od zmluvy neodstúpil. Nemožno preto podľa súdu prvej inštancie hovoriť o majetkovom prospechu bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Svedecké výpovede podľa okresného súdu hodnoverne preukázali, že žalobca postupoval pri vykonávaní opravy podľa dohody so žalobcom a nebolo jeho povinnosťou pri prvej oprave zisťovať príčinu poškodenia vzduchového filtra. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že žalovaný zodpovedá za vadu namontovaného filtra, ktorý bolo potrebné pri druhej oprave vymeniť, a to práve s poukazom na ustanovenie § 431 Obch. zák. a neexistenciu vzniku záruky za predmetný tovar dodaný žalobcovi. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáhal plnenia aj titulom náhrady škody, jeho povinnosťou v konaní bola nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkazná povinnosť, preto bolo v spore jeho povinnosťou preukázanie porušenia právnej povinnosti, preukázanie existencie škody, príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a napokon zavinenie, čo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Ani výsluch žalobcu a ani jedna zo svedeckých výpovedí nepreukázala okresnému súdu tvrdenie žalobcu o bezdôvodnom obohatení žalovaného, prípadne o splnení niektorého z predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody. Súd prvej inštancie z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým rozsudkom zo dňa 29. júna 2022, č. k. 8Cob/8/2022-245, rozsudok okresného súdu zo dňa 11. októbra 2021 potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

2.1. V odôvodnení svojho rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p.) a po preskúmaní veci uzavrel, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodal, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dvoch samostatných zmlúv o dielo. Prvá zmluva o dielo bola realizovaná podľa pokynov žalobcu na základe zákazkového listu č. W 73378 zo dňa 6. marca 2015. Žalovaný objednávku vyhotovil a zhotovené dielo podľa zákazkového listu žalobcovi odovzdal k ďalšiemu užívaniu. Keďže po odovzdaní vozidla sa prejavila na ňom porucha, žalobca sa vrátil k žalovanému s tým, že vozidlo mu riadne nejde - neťahá, umiestnili vozidlo na zdvihák a bolo zistené, že je extrémne znečistené, čím došlo k upchatiu satia do filtra, v dôsledku čoho došlo k prasknutiu filtra, o čom žalovaný pri prvej objednávke nemal vedomosť. Žalobca a žalovaný uzatvorili druhú zmluvu o dielo, čo bolo preukázané zákazkovým listom č. W 73482 zo dňa 6. marca 2015. Aj na tomto zákazkovom liste je uvedené, že na náhradné diely je poskytnutá záruka podľa platných podmienok. Oba zákazkové listy sú podpísané ako žalovaným zhotoviteľom, tak aj žalobcom objednávateľom. V čase realizácie prvej zmluvy o dielo, keďže sa jednalo len o výmenu dielov motorového vozidla na pokyn žalobcu, nebol dôvod, aby nad rámec pokynu žalobcu žalovaný hlbšie skúmal ďalšie súvislosti, čo bolo príčinou poškodenia a nefunkčnosti filtra. Žalobca požiadal len o jeho výmenu bez ďalšieho upozornenia na výkonnosť vozidla, čo bolo v konaní na základe vykonaných dôkazov podľa odvolacieho súdu nepochybne preukázané. Žalovaný teda na základe prvej objednávky postupoval podľa pokynov žalobcu a nebol podľa krajského súdu dôvod, aby skúmal technický stav vozidla a príčinu poškodenia filtra pri výmene dielov podľa zákazkového listu. Odborná starostlivosť žalovaného spočívala v tom, že poskytol nové náhradné diely a odborne ich vymenil.

2.2. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu o poskytnutí záruky žalovaným na náhradné diely a o zodpovednosti žalovaného za vady diela z prvej zmluvy o dielo. Zhodne so súdom prvej inštancie zastal názor, že dôvod, prečo došlo k vade - prasknutiu vzduchového filtra, ktorý bol opakovane vymieňaný žalovaným, bol zistený až pri realizácii objednávky na základe druhej zmluvy o dielo. Táto vada nebola spôsobená neodbornou realizáciou prvej zmluvy o dielo, resp. použitím súčiastky s vadami. Ak by aj príčina (upchatie satia do filtra pre extrémne znečistenie vozidla) opätovného

poškodenia filtra existovala ešte pred prvým pracovným výkonom žalovaného. To, že ju žalovaný pri realizácii prvej zákazky nezistil, nemôže byť na úkor žalovaného, keďže pri prvej oprave postupoval podľa pokynov žalobcu. Podľa súdov oboch inštancií nebolo preukázané, že poškodenie filtra spôsobil žalovaný poskytnutím vadného vzduchového filtra alebo jeho neodbornou výmenou, preto uplatnenie práva žalobcom na záruku filtra bolo i podľa krajského súdu irelevantné. Za skutkovo a právne správny považoval odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu.

2.3. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu, čo do potvrdzujúceho výroku, ako aj, čo do výroku o náhrade trov odvolacieho konania podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) odôvodnené podľa ust. § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

4. V časti dovolania, ktorej prípustnosť dovolateľ odvodzuje od ust. § 420 písm. f/ C.s.p. tento citovaním zákonnej dikcie namieta, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Úvod odôvodnenia dovolania tvorí zhrnutie skutkového stavu veci s výhradou, že žalobca má zato, že žalovaný nepostupoval správne, keď vyčíslil odmenu za náhradný diel, na ktorý sa v zmysle zákazkových listov preukázateľne vzťahovala záruka, ako aj za cenu prác súvisiacich s výmenou tohto náhradného dielu. Žalovaný podľa žalobcu porušil i povinnosť, ktorú mu ukladá Obchodný zákonník, a to postupovať pri zhotovovaní diela s odbornou starostlivosťou. Výtýka súdom oboch inštancií, že tieto sa stotožnili s argumentáciou žalovaného, a síce, že došlo k uzatvoreniu dvoch zmlúv o dielo.

4.1. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. tvrdí, že v rámci konania bolo právne sporné, či pri otvorení druhej zákazky došlo k uzatvoreniu ďalšej v poradí druhej zmluvy o dielo alebo išlo o reklamáciu už raz vymeneného dielu v rámci prvej zákazky, v zmysle žalovaným výslovne poskytnutej záruky na náhradné diely. Taktiež bolo podľa dovolateľa sporné, či žalovaný pri výkone práce postupoval v súlade so zákonom s vyžadovanou náležitou odbornou starostlivosťou teda, či v dôsledku opomenutia konať s odbornou starostlivosťou nevznikla porucha na už raz opravovanom vozidla, resp. jeho náhradnom diele. Nesúhlasí so závermi odvolacieho súdu, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dvoch samostatných zmlúv o dielo (bod 18. odôvodnenia), a že žalovaný teda na základe prvej objednávky postupoval podľa pokynov žalobcu a nebol dôvod, aby skúmal technický stav vozidla a príčinu poškodenia filtra pri výmene dielov podľa zákazkového listu. Odborná starostlivosť žalovaného spočívala v tom, že poskytol nové náhradné diely a odborne ich vymenil (bod 19. odôvodnenia). Dovolateľ citujúc ust. § 551 a § 552 Obchodného zákonníka je toho názoru, že pri vybavovaní prvej zákazky nedošlo zo strany žalovaného ku konaniu s odbornou starostlivosťou a ani k iným Obchodným zákonníkom predpokladaným konaniam, ktoré by žalovaného ako zhotoviteľa zbavili zodpovednosti za prípadné vady na diele. Taktiež tvrdí, že nie je možné považovať druhú návštevu servisu za druhú zmluvu o dielo, nakoľko v tomto okamihu vznikol sekundárny zodpovednostný záväzok žalovaného za vady diela, ktoré spôsobil žalovaný tým, že porušil svoje povinnosti. Dovolateľ súčasne namieta, že pokiaľ by žalovaný splnil všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto druhu záväzkového vzťahu, nebolo by žalobcovi znemožnené užívať jeho vlastné vozidlo, a teda by ani nebol nútený uzavrieť zmluvu o prenájme náhradného vozidla. Nesúhlasí preto s odvolacím súdom, keď tento uviedol, že žalobca v tomto smere nepreukázal zavinenie žalovaného v súvislosti s nárokom na náhradu škody a ide podľa dovolateľa opäť o nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko v obchodnoprávných vzťahoch sa zavinenie neskúma, keďže ide o objektívnu zodpovednosť. V súvislosti s prípustnosťou dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. žalobca sformuloval nasledujúce dovolacie otázky:

1/ Je podnikateľ pri uzatvorení zmluvy o dielo povinný v rámci odbornej starostlivosti vykonať úkony nad rámec pokynov objednávateľa, za účelom prevencie pred možným vznikom väd na súvisiacich častiach diela?

2/ Je možné považovať konanie žalobcu v súvislosti s druhým poškodením vzduchového filtra za

reklamáciu náhradného dielu?

4.2. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zo dňa 29. júna 2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alter., aby dovolací súd zrušil i rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 11. októbra 2021 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie veci. Zároveň požiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou náhrady trov dovolacieho konania.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolanie žalobcu považuje za neprípustné a taktiež za nedôvodné, nakoľko dovolacie dôvody tak, ako ich uvádza žalobca, nie sú dané. Namieťa, že žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p. dovolateľ nijako nezodôvodňuje. Naopak, žalovaný má za to, že postup i napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol zákonný, teda nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o žalobcom uvádzaný dôvod prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., ani tento nepovažuje za daný a nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu, že odvolací súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nesprávne interpretoval ustanovenia Obchodného zákonníka.

5.1. Najvyššiemu súdu žalovaný navrhol, aby dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol, alter., ako nedôvodné zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu, ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p., alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Platná a účinná právna úprava pozná dva dovolacie dôvody. Prvý dovolací dôvod je upravený v ustanovení § 431 C.s.p. (vada, v zmysle ktorej má byť dovolanie prípustné podľa § 420) a druhý v ustanovení § 432 C.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci). Zákon taktiež upravuje, akým spôsobom je

dovolaateľ povinný jednotlivé dovolacie dôvody vymedziť vrátane následku spojeného s nespĺnením si tejto povinnosti v podobe odmietnutia dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

11.1. Ak dovolateľ uplatní dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p., musí výslovne uviesť, v čom spočíva ním uvedená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Osobitne, pre vymedzenie vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. platí, že dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C.s.p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať (rovnako aj 3Obdo/31/2019 a 3Obdo/46/2019).

11.2. V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 432 C.s.p. sa od dovolateľa vyžaduje, aby v dovolaní výslovne uviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a konkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť. Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p. (rovnako aj 3Obdo/20/2020). Zároveň platí, že musí ísť o právnu otázku od vyriešenia, ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu (t.j. touto právnou otázkou sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí musel zaoberať).

12. Žalobca v texte dovolania uviedol, že jeho mimoriadny opravný prostriedok má byť prípustný podľa § 420 písm. f/ C.s.p., a teda v ňom uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p., avšak dovolací dôvod nevymedzil spôsobom uvedeným vyššie v bode 11. tohto uznesenia a tento nedostatok nie je možné preklenúť ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (podľa § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.).

12.1. Dovolací súd nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať dovolací dôvod a vytvárať si vlastnú argumentáciu, ktorú by následne preskúmaval. V takom prípade by totiž uskutočnil bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa novej koncepcii dovolania, ako aj princípu rovnosti zbraní.

12.2. Dovolaateľ v úvode svojho dovolania a následne i v celej tej jeho časti, o ktorú sa pokúša argumentačne oprieť pri tvrdení prípustnosti svojho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p., zhrnul skutkový stav veci s výhradou, že žalovaný nepostupoval správne, keď vyčíslil odmenu za náhradný diel, na ktorý sa v zmysle zákazkových listov preukázateľne vzťahovala záruka, ako aj za cenu prác súvisiacich s výmenou tohto náhradného dielu a žalovaný taktiež porušil i povinnosť, ktorú mu ukladá Obchodný zákonník, a to postupovať pri zhotovovaní diela s odbornou starostlivosťou. Dovolaateľ záverom vytkol súdom oboch inštancií, že tieto sa stotožnili s argumentáciou žalovaného, a síce, že došlo k uzatvoreniu dvoch zmlúv o dielo.

12.3. Najvyšší súd vo vzťahu k argumentácii dovolateľa uvádza, že z obsahu dovolania nie je zrejmé, akým nesprávnym procesným postupom mal odvolací súd žalobcovi znemožniť realizáciu (žiadnym spôsobom nešpecifikovaných) procesných práv, ani či namietaná vada zmätočnosti mala spočívať v nedostatočnom zistení skutkového stavu, nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, v nevykonaní navrhnutých dôkazov, či v nestotožnení sa odvolacieho súdu s tvrdeniami žalobcu v jeho odvolaní. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C.s.p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

12.4. Dovolací súd konštatuje, že dovolaciu argumentáciu žalobcu (hoci sa jedná o argumentáciu spísanú advokátom) je možné charakterizovať len ako prejav nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v jeho neprospech. Už v uznesení z 11. apríla 2019, sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že „prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nezakladá všeobecnú nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do

pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04)". Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

13. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní neznemožnil žalobcovi realizáciu jemu patriacich procesných práv, a preto konanie pred krajským súdom nebolo poznačené dovolateľom tvrdenou vadou zmatečnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

14. Z dovolania je zrejmé, že dovolateľ uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Prípustnosť dovolania podľa § 421 C.s.p. je však limitovaná ustanovením § 422 C.s.p.

15. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p., dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

16. Podľa § 422 ods. 2 C.s.p. na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

17. V zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane, v tej-ktorej posudzovanej veci ide (II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016, I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie).

17.1. V predmetnej veci bola predmetom konania istina vo výške 379,36 Eur. Minimálna mzda ku dňu začatia konania (19. októbra 2015) predstavovala podľa Nariadenia vlády č. 297/2014 Z. z. sumu 380,- Eur. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, a keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p., dovolanie žalobcu nie je podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. procesne prípustné, a preto ho aj v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

18. Najvyšší súd záverom dodáva, že čo do dovolaní napadnutého výroku o náhrade trov odvolacieho konania v rozsudku odvolacieho súdu, vo vzťahu k uvedenému neposkytol žalobca nijakú dovolaciu argumentáciu.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, ani podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu na základe § 447 písm. c/ a písm. f/ CSP odmietol.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta C.s.p. a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.